

den paagældende — selv om han ikke er hjælpeløs i Lovens Forstand — dog er saaledes stillet, at det er hans Invaliditet mere end hans Alder, der afgørende præger hans Forhold.

Udvalget tiltraadte ganske Ministeriets Standpunkt og stillede i Overensstemmelse hermed Forslag til Ændring af Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 2.

Det er imidlertid Ministeriet bekendt, at Udvalget under sin Drøftelse af Spørgsmaalet var inde paa den Tanke at gaa et Skridt videre i saa Henseende, saaledes at Tillægget for Invaliditet *kunde bibeholdes i alle Tilfælde*, hvor en Invalidentyder gaar over til Aldersrente.

Ministeriet maa være enigt med Udvalget i, at Invaliditetstillæggets Bortfald altid for den paagældende Invalidentyder maa føles som et alvorligt Indgreb i hans Økonomi, og dette gælder saa meget mere, som det bliver de skærpede Regler for Indtægtsberegningen, der kommer til Anvendelse, naar hans Aldersrente efter Overgangen skal fastsættes. Under Hensyn hertil, og til, at den oprindelig paatænkte Begrænsning af Adgangen til at bibeholde Invaliditetstillægget formentlig vil medføre et noget tungt virkende administrativt Apparat, har man foreslaaet, at det særlige Tillæg for Invaliditet skal bibeholdes i alle Tilfælde, hvor en Invalidentyder overgaar til at oppebære Aldersrente.

Som en Konsekvens af dette Forslag har man derhos foreslaaet, at Invalidentydere, der efter 1. Oktober 1933 er overgaaet til at oppebære Aldersrente, og som har mistet det i Stk. 1 nævnte Tillæg, paa ny skal oppebære dette.

Med Hensyn til de Udgifter, Forslaget vil medføre, skal man henvise til den Beregning, der ledsager Udvalgets Forslag. Under Hensyn til, at Udvalget ikke havde noget Grundlag for at skønne over, i hvilket Omfang Kommunerne vilde anvende den oprindelig paatænkte Regel, er denne Beregning foretaget ud fra den Forudsætning, at samtlige Invalidentydere vilde beholde Invaliditetstillægget, og de af Udvalget beregnede Beløb maa derfor antages at svare til Maksimumsudgiften ved Forslagets Gennemførelse.

Til § 10.

Der henvises til Bilag 13 til den af Udvalget angaaende Socialreformen afgivne Betænkning, se Forslag til Lov om Ændringer i Lov om offentlig Forsorg Sp. 3499.

Til § 11.

Der henvises til Bilag 14 og Bilag 9 til den af Udvalget angaaende Socialreformen afgivne Betænkning, se Forslag til Lov om Ændringer i Lov om offentlig Forsorg Sp. 3501 og Sp. 3485—88.

Til § 12.

I Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 4, sidste Pkt., er det fastsat, at Børnetillægget til Invalidentyder bortfalder med Hensyn til et Barn, for hvilket der udbetales Bidrag i Henhold til Forsorgslovens Afsnit III om Børnebidrag til enlige Forsørgere m. v. Ministeriet har her anlagt den Fortolkning, at en Rententyder, der er berettiget til at oppebære et saadant Bidrag, kan vælge imellem Børnebidraget og Børnetillægget, men saaledes, at Bidrag i Henhold til Forsorgslovens Afsnit III fuldt ud maa medregnes til den Indtægt, der lægges til Grund ved Rentens Beregning. Dette sidste Standpunkt har klar Hjemmel i Lovens § 41, Stk. 3, Nr. 1, der bestemmer, at enhver Indtægt, paagældende har haft, kommer i Betragtning ved Rentens Beregning, og herunder udtrykkelig medtager vedvarende offentlig Understøttelse. Man har yderligere ment at maatte se saaledes paa Forholdet, at Folkeforsikringsloven ved sine Bestemmelser om Børnetillæg udtømmende har fastsat, hvilke Beløb der gennem Forsikringen bør ydes en Rententyder til Imødegaaelse af de større Fornødenheder, der følger af hans Forsørgsforpligter, og naar Rententyderen vælger at oppebære Børnebidrag og derved giver Afkald paa Børnetillægget, maa han finde sig i, at Bidraget fuldt ud medregnes til Indtægten ved Rentens Beregning. Heroverfor kan der imidlertid gøres gældende — og er det fra forskellig Side anført — at Renten kun tjener til Underhold for Rententyderen alene, og naar Børnebidraget kun svarer til en Del af Udgifterne ved Barnets Forsørgelse, vil den under Hensyn til Bidraget *nedsatte Rente være utilstrækkelig* til baade at dække Rententyderens Eksistens og den øvrige Del af Udgifterne ved Barnets Underhold.

Ministeriet har derfor optaget til Overvejelse Spørgsmaalet om Udmaaling af Renten til saadanne Rententydere, der oppebærer Børnebidrag. Man har her hæftet sig ved den Stilling, Lovens § 41, Stk. 3, Nr. 5, tager for de Tilfælde, hvor kun den ene af to samlevende Ægtefæller er berettiget til at oppebære Rente; for disse Tilfælde foreskriver den nævnte Bestemmelse, at *kun Halvdelen af Ægtefællernes samlede Indkomst* skal